

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ

Кафедра вищої математики

ОПТИМІЗАЦІЙНІ МЕТОДИ І МОДЕЛІ В ЕКОНОМІЧНИХ
ПРОЦЕСАХ

Модуль: Лінійні моделі

для студентів економічного факультету
(освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр)

Біла Церква

2015

Тема 1:

Модель Леонтьєва багатогалузевої економіки (балансовий аналіз)

Розглянемо спрощену економіко-математичну модель міжгалузевого балансу. Зв'язок між галузями зазвичай відображують у таблицях міжгалузевого балансу, а математичну модель, яка дає змогу аналізувати їх, розроблено в 1936 р. американським економістом В.Леонтьєвим.

Припустимо, що весь виробничий комплекс поділено на n «чистих» галузей. Чисті галузі є економічною абстракцією, тобто це умовні галузі, кожна з яких об'єднує все виробництво даного виду продукції. Вважатимемо, що кожна з галузей випускає лише один певний вид продукції (тобто різні галузі випускають різну продукцію). В процесі виробництва кожна з галузей потребує продукції, виробленої в інших галузях.

Мета балансового аналізу – відповісти на запитання, яке постає в макроекономіці й пов'язане з ефективністю ведення багатогалузевого господарства: яким має бути обсяг виробництва кожної з галузей, щоб задовольнити всі потреби в продукції цієї галузі? При цьому кожна галузь виступає, з одного боку, як виробник даної продукції, а з іншого – як споживач і своєї, і виробленої іншими галузями продукції.

Основні припущення моделі, яку надалі називатимемо моделлю Леонтьєва, такі:

1. В економічній системі виробляються, купуються, споживаються й інвестуються n видів продукції.

2. Кожна галузь виробляє лише один вид продукції, отже, спільне виробництво різних товарів виключається. Різні галузі виробляють різні товари, й тому галузь, що виробляє продукцію виду i , позначатимемо тим самим індексом.

3. Під виробничим процесом у кожній галузі розумітимемо перетворення деяких (можливо всіх) видів продукції, взятих у певних обсягах, на деякий обсяг продукції того чи іншого виду. При цьому припускається, що співвідношення витраченої й випущеної продукції є сталим.

Нехай економіко-виробнича система складається з n галузей, тобто виробляє n видів продукції. Введемо позначення: X_i – обсяг валової продукції i -галузі за одиницю часу (наприклад, за рік); x_{ij} – обсяг продукції i -галузі, що потребує j -та галузь у процесі виробництва, Y_i – обсяг кінцевої продукції i -ї галузі, призначеної для невиробничого споживання.

Схему міжгалузевого балансу виробництва й розподілу продукції подано в табл. 1, де зазначено основні показники та зв'язки виробництва за певний період часу (зазвичай за рік).

Таблиця 1.

Галузь виробництва	Розподіл випуску продукції в галузях виробництва				Обсяг кінцевої продукції	Обсяг валової продукції
	1	...	n	всього		
1	x_{11}	...	x_{1n}	$\sum_{j=1}^n x_{1j}$	Y_1	X_1
...
n	x_{n1}	...	x_{nn}	$\sum_{j=1}^n x_{nj}$	Y_2	X_2
всього	$\sum_{i=1}^n x_{i1}$...	$\sum_{i=1}^n x_{in}$	$\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n x_{in}$	Y	X

Використовуючи дані табл. 1, запишемо квадратну матрицю n-го порядку (за умови рівності поданих у балансі галузей виробництва та споживачів продукції). Кожен елемент матриці характеризує обсяг поставки продукції з i-ї галузі, що йде на виробниче споживання j-ї галузі. Взявши суму міжгалузевих поставок продукції i-ї галузі в усіх галузях-споживачах, отримаємо загальний обсяг проміжної продукції j-ї галузі. Сума обсягів проміжної продукції всіх галузей виробництва становить загальний обсяг проміжної продукції.

За економічним змістом обсяг проміжної продукції – частина обсягу валової продукції, яка залишається після вилучення кінцевого продукту й спрямовується для відшкодування поточних матеріальних витрат у межах розглядуваного періоду часу.

Оскільки обсяг валової продукції будь-якої i-ї галузі дорівнює сукупному обсягові продукції, що споживається n галузями, та кінцевої продукції, то запишемо систему:

$$\begin{cases} X_1 = x_{11} + x_{12} + \dots + x_{1n} + Y_1, \\ X_2 = x_{21} + x_{22} + \dots + x_{2n} + Y_2, \\ \dots \\ X_n = x_{n1} + x_{n2} + \dots + x_{nn} + Y_n; \end{cases} \text{ або в скороченій формі: } X_i = \sum_{j=1}^n x_{ij} + Y_i.$$

Дане рівняння називають *співвідношеннями балансу*.

Розглянемо міжгалузевий баланс у вартісній формі, тобто коли всі величини, що входять у вказану систему, виражають вартість. Особливість системи полягає в тому, що змінні в ній містяться в першому степені, тому залежність між обсягом валової продукції та розподілом продукції кожної галузі лінійна.

Зауважимо, що величини x_{ij} , X_i , Y_i можуть виражатися в натуральних одиницях (штуках, тоннах, літрах тощо). Тоді йдеться про міжгалузевий баланс у натуральній формі.

Під час побудови й практичних застосувань економіко-математичної моделі міжгалузевого балансу використовують коефіцієнти прямих матеріальних витрат. Якщо обсяг міжгалузевих поставок i -ї галузі в j -ту поділити на обсяг валової продукції j -ї галузі, дістанемо шуканий норматив:

$a_{ij} = \frac{x_{ij}}{X_{ij}}$, де a_{ij} – коефіцієнти прямих витрат продукції i -ї галузі на одиницю

обсягу валової продукції j -ї галузі.

Ці коефіцієнти утворюють квадратну матрицю коефіцієнтів прямих витрат:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix},$$

яку іноді називають матрицею технологічних коефіцієнтів, або технологічною матрицею.

Матриця A містить інформацію про структуру міжгалузевих зв'язків, про технологію виробництва даної економіко-виробничої системи. З попередніх тверджень випливає, що $x_{ij} = a_{ij}X_j$.

Запишемо співвідношення, що називають **рівнянням лінійного міжгалузевого балансу**, або моделлю Леонт'єва:

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ \dots \\ X_n \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \dots \\ Y_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ \dots \\ X_n \end{pmatrix}, \text{ або } X=AX+Y.$$

Основна задача міжгалузевого балансу полягає у відшуванні такої матриці обсягів валової продукції X , яка за відомої матриці прямих витрат A забезпечує задану матрицю обсягів кінцевої продукції Y .

Запишемо рівняння балансу у вигляді: $(E-A)X=Y$. Якщо $(E-A)$ не вироджена, то його можна подати у вигляді $X=(E-A)^{-1}Y$.

Матрицю $B=(E-A)^{-1}$ називають матрицею повних витрат. Економічний зміст елементів матриці B такий: кожен елемент b_{ij} матриці B є обсягом валової продукції i -ї галузі, необхідної для забезпечення випуску одиниці кінцевої продукції j -ї галузі.

За економічним змістом задачі величини X_i мають бути невід'ємними. З математичного погляду питання про сумісність системи зводиться до питання про існування оберненої матриці $(E-A)^{-1}$, складеної з невід'ємних елементів.

Рівняння міжгалузевго балансу можна використовувати у двох випадках. У першому випадкові, коли відома матриця обсягів валової продукції X , потрібно обчислити матрицю обсягів кінцевої продукції U . Розглянемо приклад.

Приклад: Обчислити матрицю обсягів кінцевої продукції, що призначена для реалізації продукції, якщо матриця обсягів валової продукції галузі й матриця коефіцієнтів прямих витрат мають вигляд:

$$X = \begin{pmatrix} 300 \\ 200 \\ 400 \end{pmatrix}, A = \begin{pmatrix} 0,3 & 0,1 & 0,2 \\ 0,2 & 0,3 & 0,1 \\ 0,2 & 0,2 & 0,6 \end{pmatrix}.$$

Розв'язання:

$$U = \left(\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 0,3 & 0,1 & 0,2 \\ 0,2 & 0,3 & 0,1 \\ 0,2 & 0,2 & 0,6 \end{pmatrix} \right) \begin{pmatrix} 300 \\ 200 \\ 400 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0,7 & -0,1 & -0,2 \\ -0,2 & 0,7 & -0,1 \\ -0,2 & -0,2 & 0,4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 300 \\ 200 \\ 400 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 110 \\ 40 \\ 60 \end{pmatrix}.$$

У другому випадкові рівняння міжгалузевго балансу використовується для планування. Матрицю A , всі елементи якої невід'ємні, називають **продуктивною**, якщо для довільної матриці U із невід'ємними елементами існує розв'язок рівняння міжгалузевго балансу – матриця X , усі елементи якої також невід'ємні. В цьому разі модель Леонтьєва називається продуктивною.

Критерій продуктивності матриці A : *матриця A з невід'ємними елементами продуктивна, якщо максимум сум елементів її стовпців не перевищує одиниці, причому хоча б для одного зі стовпців сума елементів строго менша за одиницю.*

Приклад: Розглянемо умовну виробничу систему, яка складається з трьох галузей. Коефіцієнти прямих витрат одиниць продукції та обсяги кінцевої продукції (у вартісній формі) наведено в таблиці:

Галузь виробництва	Прямі витрати галузей			Обсяг кінцевої продукції
	1	2	3	
1	0	0,2	0	200
2	0,2	0	0,1	100
3	0	0,1	0,2	300

Визначити коефіцієнти повних витрат; матрицю обсягів валової продукції X та план кожної галузі; коефіцієнти непрямих (посередницьких) витрат.

Розв'язання:

Позначимо матрицю обсягів валової продукції, яка визначає виробничу програму галузей $X = \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ X_3 \end{pmatrix}$, де X_1, X_2, X_3 – планові обсяги валової продукції

галузей. У розглядуваному прикладі матрицями технологічних коефіцієнтів та обсягів кінцевої продукції є відповідно:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 0,2 & 0 \\ 0,2 & 0 & 0,1 \\ 0 & 0,1 & 0,2 \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} 200 \\ 100 \\ 300 \end{pmatrix}.$$

Виробничі зв'язки галузей задовольняють умови:

$$\begin{cases} X_1 - (0 \cdot X_1 + 0,2 \cdot X_2 + 0 \cdot X_3) = 200, \\ X_2 - (0,2X_1 + 0 \cdot X_2 + 0,1 \cdot X_3) = 100, \\ X_3 - (0 \cdot X_1 + 0,1 \cdot X_2 + 0,2 \cdot X_3) = 300; \end{cases} \quad \begin{cases} X_1 - 0,2X_2 = 200, \\ -0,2X_1 + X_2 - 0,1X_3 = 100, \\ -0,1X_1 + 0,8X_3 = 300. \end{cases}$$

Система в матричному вигляді $(E-A)X=Y$. Тоді:

$$E - A = \begin{pmatrix} 0 & -0,2 & 0 \\ -0,2 & 1 & -0,1 \\ 0 & -0,1 & 0,8 \end{pmatrix}.$$

Знайдемо обернену матрицю $B=(E-A)^{-1}$.

Визначник матриці $(E-A)$:

$$\Delta = \begin{vmatrix} 1 & -0,2 & 0 \\ -0,2 & 1 & -0,1 \\ 0 & -0,1 & 0,8 \end{vmatrix} = 0,8 - 0,01 - 0,032 = 0,758.$$

Знайдемо алгебраїчні доповнення елементів матриці $(E - A)$:

$$\begin{array}{lll} B_{11}=0,79 & B_{21}=0,16 & B_{31}=0,02 \\ B_{12}=0,16 & B_{22}=0,80 & B_{32}=0,10 \\ B_{13}=0,02 & B_{23}=0,10 & B_{33}=0,96 \end{array}$$

Обернена матриця має вигляд:

$$B = (E - A)^{-1} = \frac{1}{0,758} \begin{pmatrix} 0,79 & 0,16 & 0,02 \\ 0,16 & 0,80 & 0,10 \\ 0,02 & 0,10 & 0,96 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1,04 & 0,21 & 0,03 \\ 0,21 & 1,05 & 0,13 \\ 0,03 & 0,13 & 1,27 \end{pmatrix}.$$

$$X = \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ X_3 \end{pmatrix} = (E - A)^{-1} Y = \begin{pmatrix} 1,04 & 0,21 & 0,03 \\ 0,21 & 1,05 & 0,13 \\ 0,03 & 0,13 & 1,27 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 200 \\ 100 \\ 300 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 238 \\ 186 \\ 400 \end{pmatrix}.$$

Отже, планові обсяги валової продукції для галузей відповідно становлять: $X_1=238$, $X_2=186$, $X_3=400$. Обчислюючи обернену матрицю, ми округлили всі числа до сотих.

Визначимо виробничу програму кожної галузі, використовуючи коефіцієнти a_{ij} :

$$\begin{aligned} x_{11} &= a_{11} X_1 = 0 \cdot 238 = 0, & x_{21} &= a_{21} X_1 = 0,2 \cdot 238 = 47,6, \\ x_{12} &= a_{12} X_2 = 0,2 \cdot 186 = 37,2, & x_{22} &= a_{22} X_2 = 0 \cdot 186 = 0, \\ x_{13} &= a_{13} X_3 = 0 \cdot 400 = 0, & x_{23} &= a_{23} X_3 = 0,1 \cdot 400 = 40, \\ & & x_{31} &= a_{31} X_1 = 0 \cdot 238 = 0, \\ & & x_{32} &= a_{32} X_2 = 0,1 \cdot 186 = 18,6, \\ & & x_{33} &= a_{33} X_3 = 0,2 \cdot 400 = 80. \end{aligned}$$

Коефіцієнти непрямих (посередницьких) витрат c_{ij} матриці C визначаються як різниця внутрішньовиробничих витрат (елементи матриці B) та прямих витрат (елементи матриці A):

$$C = B - A = \begin{pmatrix} 1,04 & 0,21 & 0,03 \\ 0,21 & 1,05 & 0,13 \\ 0,03 & 0,13 & 1,27 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 0 & 0,2 & 0,03 \\ 0,2 & 0 & 0,1 \\ 0 & 0,1 & 0,2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1,04 & 0,01 & 0,03 \\ 0,01 & 1,05 & 1,03 \\ 0,03 & 0,03 & 1,07 \end{pmatrix}.$$

Приклад: Дані про виконання балансу за звітний період (в умов. грош од.) наведено в таблиці:

Галузь виробництва	Розподіл випуску продукції в галузях		Обсяг кінцевої продукції	Обсяг валової продукції
	1	2		
1	9	25	66	100
2	8	27	165	200

Обчислити необхідний обсяг валової продукції кожної галузі, якщо обсяг кінцевої продукції збільшиться вдвоє, а другої – не зміниться.

Розв'язання:

$$\text{Маємо } X_1=100, X_2=200. \text{ Матриця обсягів валової продукції } X = \begin{pmatrix} 100 \\ 200 \end{pmatrix}.$$

Обчислимо коефіцієнти прямих витрат:

$$a_{11} = \frac{9}{100} = 0,09,$$

$$a_{21} = \frac{8}{100} = 0,08,$$

$$a_{12} = \frac{25}{200} = 0,125,$$

$$a_{22} = \frac{27}{200} = 0,135.$$

Тобто матриця технологічних коефіцієнтів $A = \begin{pmatrix} 0,09 & 0,125 \\ 0,08 & 0,135 \end{pmatrix}$ має

невід'ємні елементи і задовольняє критерій продуктивності:

$$\max\{0,09 + 0,08; 0,125 + 0,135\} = \max\{0,17; 0,26\} = 0,26 < 1.$$

Тому для довільної матриці обсягів кінцевої продукції Y можна знайти необхідний обсяг валової продукції X за формулою $X = (E - A)^{-1} Y$.

Знайдемо матрицю повних витрат $B = (E - A)^{-1}$:

$$E - A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0,09 & 0,125 \\ 0,08 & 0,135 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0,91 & -0,125 \\ -0,08 & 0,856 \end{pmatrix}.$$

Оскільки $\det|E - A| = 0,77715 \neq 0$, то

$$B = (E - A)^{-1} = \frac{1}{0,77715} \begin{pmatrix} 0,865 & 0,125 \\ 0,08 & 0,91 \end{pmatrix}.$$

За умовою матриця обсягів кінцевої продукції. Тоді матриця обсягів валової продукції: $X = \frac{1}{0,77715} \begin{pmatrix} 0,865 & 0,125 \\ 0,08 & 0,91 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 132 \\ 165 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 173,461 \\ 206,794 \end{pmatrix}$. Тобто обсяг валової продукції в першій галузі треба збільшити до 173,461 умов. грош. од., а в другій – до 206,794 умов. грош. од.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ №1

Для заданої умовної виробничої системи визначити коефіцієнти повних витрат; матрицю обсягів валової продукції X та план кожної галузі; коефіцієнти непрямих (посередницьких) витрат.

Галузь виробництва	Прямі витрати галузей			Обсяг кінцевої продукції
	1	2	3	
1	0,01	0,02N	0,02	100N
2	0,01N	0	0,1N	200N
3	0,05 N	0,03N	0	120N

де N – остання цифра номера студента за списком.

Тема 2.

Модель рівноважних цін

Розглянемо балансову модель, яку називають *моделлю рівноважних цін*.

$$\text{Нехай задано матриці } A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}, X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{pmatrix}, P = \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \\ \dots \\ p_n \end{pmatrix}$$

де A – матриця прямих витрат; X – матриця обсягів валової продукції; P – матриця цін, i -та координата якої дорівнює ціні одиниці продукції j -ї галузі.

Тоді, наприклад, перша галузь одержить прибуток, який дорівнює $p_1 x_1$. Частину свого прибутку ця галузь витратить на закупівлю продукції інших галузей. Так, для випуску одиниці продукції їй необхідна продукція першої галузі в обсязі a_{11} , другої галузі – в обсязі a_{21} , ... n -ї галузі – в обсязі a_{n1} .

На закупівлю цієї продукції буде витрачено суму, що становить

$$a_{11}p_1 + a_{21}p_2 + \dots + a_{n1}p_n.$$

Отже, першій галузі для випуску продукції в обсязі x , необхідно витратити на закупівлю продукції інших галузей суму, що становить

$$x_1(a_{11}p_1 + a_{21}p_2 + \dots + a_{n1}p_n).$$

Частину доходу, що залишилася, позначимо V_1 (ця частина доходу називається додатковою вартістю й іде на виплату заробітної плати й податків, підприємницький прибуток та інвестиції).

Таким чином, справджується рівність

$$x_1 p_1 = x_1(a_{11}p_1 + a_{21}p_2 + \dots + a_{n1}p_n) + V_1.$$

Поділивши її на x_1 , отримаємо:

$$p_1 = (a_{11}p_1 + a_{21}p_2 + \dots + a_{n1}p_n) + W_1$$

де $W_1 = V_1/x_1$, – норма додаткової вартості, тобто додаткова вартість на одиницю продукції, що випускається. Аналогічно для інших галузей отримаємо:

$$p_2 = (a_{12}p_1 + a_{22}p_2 + \dots + a_{n2}p_n) + W_2;$$

...

$$p_n = (a_{1n}p_1 + a_{2n}p_2 + \dots + a_{nn}p_n) + W_n$$

Добуті рівності можна записати в матричній формі $P = A^T P + W$, де A^T – матриця, транспонована до матриці A , W – матриця норм додаткової вартості.

Бачимо, що рівняння $P = A^T P + W$ відрізняється від рівнянь моделі Леонт'єва лише тим, що матрицю обсягів валової продукції X замінено на матрицю цін P , матрицю обсягу кінцевої продукції Y – на матрицю додаткової вартості W , матрицю A – на транспоновану матрицю A^T .

Модель рівноважних цін дає змогу за відомих норм додаткової вартості прогнозувати ціни на продукцію галузей, а також зміни цін та інфляцію, що є наслідком зміни ціни в одній із галузей.

Приклад. Розглянемо економічну систему, яка складається з трьох галузей: паливно-енергетичної, промисловості й сільського господарства. Нехай транспонована матриця прямих витрат та матриця додаткової

$$\text{вартості: } A^T = \begin{pmatrix} 0,1 & 0,1 & 0,2 \\ 0,3 & 0,2 & 0,2 \\ 0,2 & 0,3 & 0,2 \end{pmatrix} W = \begin{pmatrix} 4 \\ 10 \\ 4 \end{pmatrix}. \text{ Визначити рівноважні ціни.}$$

Розв'язання:

Скористаємося формулою $P = A^T P + W$ або $(E - A^T)P = W$.

Звідси $P = (E - A^T)^{-1} W$. Обчислимо транспоновану матрицю повних

$$\text{витрат: } E - A^T = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 0,1 & 0,1 & 0,2 \\ 0,3 & 0,2 & 0,2 \\ 0,2 & 0,3 & 0,2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0,9 & -0,1 & -0,2 \\ -0,3 & 0,8 & -0,2 \\ -0,2 & -0,3 & 0,8 \end{pmatrix}.$$

$$\text{Обчислимо обернену матрицю до неї: } (E - A^T)^{-1} = \frac{1}{0,444} \begin{pmatrix} 0,58 & 0,14 & 0,18 \\ 0,28 & 0,68 & 0,24 \\ 0,25 & 0,29 & 0,69 \end{pmatrix}.$$

$$\text{Тоді: } P = (E - A^T)^{-1} W = \frac{1}{0,444} \begin{pmatrix} 0,58 & 0,14 & 0,18 \\ 0,28 & 0,68 & 0,24 \\ 0,25 & 0,29 & 0,69 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 4 \\ 10 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 \\ 20 \\ 15 \end{pmatrix}.$$

Отже, рівноважними цінами для розглянутих галузей будуть: 10, 20 та 15 од.

Визначити рівноважні ціни.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ №2

Розглянемо економічну систему, яка складається з трьох галузей. Нехай матриця прямих витрат та матриця додаткової вартості:

$$A = \begin{pmatrix} 0,1 & 0,02N & 0,05N \\ 0,01N & 0,01N & 0,03N \\ 0,03N & 0,2 & 0,01N \end{pmatrix} W = \begin{pmatrix} N+1 \\ 2N \\ N+3 \end{pmatrix}. \text{ Визначити рівноважні ціни.}$$

Тема 3.

Лінійна модель міжнародної торгівлі

Розглянемо лінійну модель обміну, яку часто інтерпретують, як модель міжнародної торгівлі, що дає змогу визначити торговельні доходи країн для збалансованої торгівлі. Нехай маємо групу з n країн K_1, K_2, \dots, K_n , які ведуть між собою торгівлю. Позначимо через x_j торговельний дохід j -країни, який формується з продажу власних товарів як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Структуру торговельних відносин між країнами вважаємо встановленою: частина q_{ij} торговельного доходу x_{ij} , яку j -та країна витрачає на купівлю товарів i -ї країни, є сталою.

Розглянемо матрицю $Q = \begin{pmatrix} q_{11} & q_{12} & \dots & q_{1n} \\ q_{21} & q_{22} & \dots & q_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ q_{n1} & q_{n2} & \dots & q_{nn} \end{pmatrix}$, яку називають

структурною матрицею торгівлі.

Вважатимемо, що весь торговельний дохід витрачається або на закупівлю товарів на своїй території, або на імпорт з інших країн, тобто сума елементів будь-якого стовпчика матриці Q дорівнює одиниці: $\sum_{i,j=1}^n q_{ij} = 1$.

Для країни K_i дохід від внутрішньої та зовнішньої торгівлі становить $x_i = q_{i1}p_1 + q_{i2}p_2 + \dots + q_{in}p_n$.

Для збалансованої торгівлі необхідно знайти таку матрицю торговельних доходів $X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{pmatrix}$, щоб справджувалося матричне рівняння:

$QX=X$, з якого можна визначити X .

Приклад: Візьмемо три країни (наприклад, США, Німеччину й Кувейт) учасниці торгівлі з торговельними доходами X_1, X_2, X_3 . Вважатимемо, що весь торговельний дохід кожної країни витрачається або на закупівлю товарів на своїй території, або на імпорт з інших країн. Нехай США половину торговельного доходу витрачають на закупівлю товарів на своїй території, чверть – на закупівлю товарів із Німеччини та ще чверть – товарів із Кувейту. Німеччина порівну витрачає торговельний дохід на закупівлю товарів зі США, на своїй території та з Кувейту. Кувейт половину торговельного доходу витрачає на закупівлю товарів зі США, іншу половину – з Німеччини й нічого не закуповує на своїй території. Визначимо доходи країн, які

задовольняли б збалансовану бездефіцитну торгівлю, якщо сума їхніх доходів становить 9000 умов. грош. од.

Розв'язання:

Запишемо структурну матрицю торгівлі:

$$Q = \begin{matrix} & \begin{matrix} США & Німеччина & Кувейт \end{matrix} \\ \begin{matrix} США \\ Німеччина \\ Кувейт \end{matrix} & \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{3} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{3} & 0 \end{pmatrix} \end{matrix}.$$

Нехай q_{ij} – частина доходу, яку j -та країна витрачає на закупівлю товарів i -ї країни. Зазначимо, що сума елементів матриці Q у кожному стовпці дорівнює одиниці.

Після підбиття підсумків торгівлі за рік i -та країна одержить прибуток:

$$x_i = q_{i1}X_1 + q_{i2}X_2 + \dots + q_{in}X_n.$$

Запишемо систему рівнянь для відшукування матриці X :

$$QX=X \text{ або } (Q-E)X=0,$$

Тобто

$$Q-E = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} & -\frac{2}{3} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{3} & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ X_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

Розв'язок цієї системи: $X_1 = 2X_3$, $X_2 = 1,5X_3$, $X_3 \in R$.

Добутий результат означає, що збалансованість торгівлі даних країн досягається за співвідношення їхніх національних доходів $2 : 1,5 : 1$.

Знайдемо доходи країн, які задовольняли б збалансовану бездефіцитну торгівлю за умови, що сума доходів становить $X_1 + X_2 + X_3 = 9000$ умов. гр. од. Підставимо в цю рівність значення $X_1 = 2C$, $X_2 = 1,5C$, $X_3 = C$, де $C = \text{const}$. Отримаємо: $2C + 1,5C + C = 9000$, звідки $C = 2000$. Отже, $X_1 = 4000$, $X_2 = 3000$, $X_3 = 2000$ умов. грош. од.

На завершення зазначимо, що нами наведено спрощені варіанти моделей міжгалузевого балансу та міжнародної торгівлі.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ №3

Задано лінійну матрицю торгівлі чотирьох країн

$$Q = \begin{pmatrix} \frac{1}{N+3} & \frac{1}{4} & \frac{N}{N+3} & 0 \\ \frac{2}{N+3} & \frac{1}{4} & 0 & \frac{N}{N+3} \\ 0 & \frac{1}{4} & \frac{1}{N+3} & \frac{2}{N+3} \\ \frac{N}{N+3} & \frac{1}{4} & \frac{2}{N+3} & \frac{1}{N+3} \end{pmatrix} . \text{ Знайти торговельні бюджети для}$$

збалансованої торгівлі цих країн за умови, що сума бюджетів $X_1 + X_2 + X_3 + X_4 = N \cdot 1000$ умов. гр. од.